

Bruxelles, 19.12.2013
COM(2013) 939 final

**RĂSPUNSURILE COMISIEI LA RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE CONTURI
EUROPENE**

**EXAMINAREA „AUDITULUI UNIC” ȘI A GRADULUI DE ÎNCREDERE
ACORDATĂ DE COMISIE ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE DE
AUTORITĂȚILE DE AUDIT NAȚIONALE ÎN DOMENIUL COEZIUNII**

RĂSPUNSURILE COMISIEI LA RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE CONTURI EUROPENE

EXAMINAREA „AUDITULUI UNIC” ȘI A GRADULUI DE ÎNCREDERE ACORDATĂ DE COMISIE ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE DE AUTORITĂȚILE DE AUDIT NAȚIONALE ÎN DOMENIUL COEZIUNII

SINTEZĂ

II. Comisia împărtășește concluzia Curții și, de asemenea, consideră că există un sistem îmbunătățit de auditare a cheltuielilor în cadrul Fondului de coeziune pentru perioada de programare 2007-2013. Cadrul de reglementare îmbunătățit prevede instituirea unei autorități de audit responsabilă de verificarea legalității și a regularității cheltuielilor prin sisteme de audit și prin audit efectuat pe eșantioane reprezentative de operațiuni și totodată responsabilă de raportarea anuală către Comisie a concluziilor sale, prin intermediul unei opinii de audit și al unui raport de control.

III. Comisia subliniază că, în acest fel, datorită cadrului de reglementare pentru perioada 2007-2013, nivelul de asigurare pe care îl poate obține a crescut semnificativ, în special prin faptul că, în cazul fiecărui program operațional, este posibilă evaluarea anuală a nivelului de asigurare încă de la începutul punerii în aplicare. Prin urmare, costul controalelor ar trebui să fie evaluat din perspectiva rentabilității.

Conform constatărilor Comisiei, costurile eligibile în cadrul asistenței tehnice aflate la dispoziția statelor membre (articolul 46 din Regulamentul 1083/2006) includ audituri și controale, precum și costuri de gestionare, monitorizare și evaluare. Fondurile disponibile pentru asistență tehnică sunt, în majoritatea cazurilor, de maximum 4 % din finanțarea alocată fiecărui program.

IV. Comisia apreciază recunoașterea activității sale și a eforturilor semnificative, în strânsă cooperare cu autoritățile de audit, menite să asigure o mai mare coerență în cadrul abordărilor și al metodelor de lucru prin intermediul unor orientări, cursuri de formare specifice și reefectuarea activității de audit, acestea contribuind la consolidarea capacităților.

V. Asigurarea dată de Comisie se bazează pe evaluarea elementelor esențiale ale sistemelor de gestiune și de control și pe toate rezultatele de audit disponibile.

Comisia a instituit un proces solid și aprofundat de analiză a indicilor de eroare raportați de statele membre. Atunci când nu poate valida sau recalcula indicii de eroare, Comisia estimează, în cadrul procesului de asigurare, nivelul de risc prin utilizarea unor sume forfetare (5-10-25-100 %) în locul indicilor de eroare nefiabili raportați. Utilizarea unor instrumente suplimentare, cum ar fi riscul rezidual cumulat, a permis serviciilor Comisiei să ia în considerare și alte rezerve în rapoartele anuale de activitate, comparativ cu anii precedenți.

Comisia vizează în permanență să garanteze că raportarea către autoritatea care acordă descărcarea de gestiune oferă o imagine corectă și credibilă a riscului estimat la care este expus bugetul UE pentru fiecare stat membru, ținând seama, de asemenea, de capacitatea de corecție multianuală. În rapoartele anuale de activitate, serviciile Comisiei furnizează toate informațiile disponibile, în condiții de transparență deplină.

VI. După ce s-a ajuns la o evaluare pozitivă a tuturor elementelor sistemului de gestiune și de control, Comisia nu poate decât să notifice statutul întemeiat pe articolul 73 în legătură cu un program. Evaluarea activității desfășurate de autoritatea de audit necesită reefectuarea activității de audit la fața locului la un nivel suficient, în conformitate cu standardele internaționale de audit.

Comisia consideră că până în prezent a urmat o abordare prudentă și solidă pentru acordarea statutului de „audit unic” anumitor programe.

VII.

Prima liniuță:

Comisia a instituit un proces de verificare aprofundată, inclusiv misiuni de constatare la fața locului, menite să asigure exactitatea și fiabilitatea indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit naționale. Comisia utilizează alternativ indici forfetari, atunci când consideră că indicii de eroare nu sunt fiabili. Acest proces este completat, din 2009, de o anchetă de audit exhaustivă a Comisiei, în urma căreia 269 de misiuni de audit au permis reexaminarea activității autorităților de audit, inclusiv prin reefectuarea auditului, ceea ce a acoperit mai mult de 90 % din alocările de fonduri. De asemenea, Comisia desfășoară audituri axate pe risc pentru a verifica exactitatea corecțiilor financiare raportate.

A doua liniuță:

Comisia consideră că statutul de audit unic a fost acordat pe baza unor criterii solide, coerente și transparente. În plus, Comisia consideră că până la sfârșitul anului 2013 se îndeplinesc toate cerințele aferente acestor programe.

Comisia va continua să pună în aplicare o abordare riguroasă, clarificată în continuare prin punerea în aplicare a foii de parcurs, din perspectiva articolului 73, actualizată în septembrie 2013.

A treia liniuță:

Comisia consideră că această recomandare este pusă în aplicare prin intermediul unei foi de parcurs actualizate și al anchetei de audit privind monitorizarea articolului 73 adoptat în septembrie 2013.

Prin elaborarea, în prima jumătate a anului 2012, a primului pachet de decizii care vizează articolul 73 și pe baza misiunilor pilot, serviciile Comisiei au stabilit o metodologie de audit privind desfășurarea misiunilor de monitorizare, care include reefectuarea auditului și examinarea documentelor de lucru, în conformitate cu standardele internaționale de audit.

A patra liniuță:

În propunerea sa de regulament privind dispozițiile comune pentru perioada 2014-2020, Comisia a introdus posibilitatea, acceptată de legiuitor, de a se efectua corecții financiare nete în eventualitatea unor nereguli grave identificate după prezentarea conturilor anuale, pe care autoritatea de audit nu le detectase și/sau raportase anterior.

Comisia intenționează să propună în legislația secundară posibilitatea de a se mări numărul de corecții forfetare pentru încălcări repetate care implică aceleași deficiențe, în cazul în care statul membru vizat nu a luat măsuri de corecție adecvate cu privire la acea parte din sistem care a fost afectată și sub rezerva unor corecții anterioare.

A cincea liniuță:

Comisia ia măsuri pentru a asigura îmbunătățirea legislației secundare, precum și orientări exhaustive elaborate în timp util într-un cadru metodologic stabil privind activitatea autorităților de audit, pe baza experienței acumulate în perioada de programare 2007-2013.

Comisia va continua să clarifice anumite aspecte ale orientărilor existente prin precizări scrise, înainte de sfârșitul anului 2013.

În plus, conform Regulamentului privind perioada de programare 2014-2020, Comisia este împuternicită să adopte, prin acte de punere în aplicare și acte delegate, modele cu caracter

obligatoriu și/sau cerințe privind activitățile de audit ale autorităților de audit, la baza cărora ar trebui să fie experiența și bunele practici rezultate din perioada de programare 2007-2013.

A șasea liniuță:

Comisia consideră că această recomandare este pusă deja în aplicare în evaluarea de impact din 2011 (a se vedea nota de subsol 71). De asemenea, Comisia constată faptul că, în cadrul gestiunii partajate și în conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre sunt cele care iau decizia de a furniza asistență tehnică privind diferitele categorii de costuri.

Mai mult, în regulamentul privind perioada de programare 2014-2020, Comisia își consolidează abordarea privind rentabilitatea în materie de coeziune. În consecință, modalitățile recent elaborate referitoare la execuția fondurilor, inclusiv în ceea ce privește controalele, „(...) *respectă principiul proporționalității, având în vedere nivelul contribuției alocate și ținând seama de obiectivul general de reducere a poverii administrative pentru organismele implicate în managementul și controlul programelor*”.

INTRODUCERE

7. În 2012, DG Politică Regională și Urbană și DG Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune (în continuare, „DG Ocuparea Forței de Muncă”) au primit din partea autorităților de audit 680 de rapoarte privind auditul de sistem și, respectiv, 522 de rapoarte. Comisia analizează rezultatele tuturor rapoartelor de audit și le utilizează în cadrul rolului său de supraveghere, în anul în care inițiază procedurile de întrerupere/suspendare anticipată, atunci când este necesar, dar și în procesul de asigurare.

9. Pentru a putea să se bazeze pe rezultatele de audit și pe indicii de eroare raportați de autoritățile de audit și în conformitate cu standardele internaționale de audit, DG Politică Regională și Urbană și DG Ocuparea Forței de Muncă au întreprins, până în prezent, o revizuire exhaustivă și o reefectuare a activităților autorităților de audit, care, pentru DG Politică Regională și Urbană și DG Ocuparea Forței de Muncă, este și continuă să fie principala anchetă.

În cazul în care, în activitatea autorităților de audit se identifică deficiențe, se întocmesc, în funcție de importanța îmbunătățirilor necesare, planuri de acțiune detaliate, însoțite de proceduri de întrerupere/suspendare, în măsura în care este necesar, pentru a se corecta aceste deficiențe și pentru a se aduce activitatea de audit în conformitate cu standardele. Reefectuarea activității autorităților de audit a permis, de asemenea, consolidarea amplă a capacităților prin schimbul de liste de control în materie de audit, sensibilizarea cu privire la zonele de risc și identificarea domeniilor și a soluțiilor de îmbunătățire a activității de audit la nivel național.

Metodologia privind procesul de asigurare și stabilirea rezervelor este descrisă în anexa 4 la rapoartele anuale de activitate ale DG Politică Regională și Urbană și DG Ocuparea Forței de Muncă.

Caseta 2 - Utilizarea indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit naționale în procesul desfășurat de Comisie în vederea obținerii unei asigurări

Analiza indicilor de eroare raportați înainte de sfârșitul anului de către autoritățile de audit trebuie efectuată pentru toate cele 434 de programe din cadrul Fondului european de dezvoltare regională/ Fondului de coeziune și al Fondului social european, cu marja de timp necesară pentru elaborarea raportului anual de activitate, a cărui primă versiune trebuie să fie definitivată până la sfârșitul lunii februarie (și ajustat până la data semnării - 31 martie). Comisia subliniază că obiectivul vizat este de a se furniza estimări ale indicilor de eroare în cadrul unei plaje de date semnificative din punct de vedere statistic sau, în cazul eșantionării nestatistice prevăzute în regulament, indicatori utili pentru estimarea riscului aferent plăților pentru programe, în anul care face obiectul evaluării.

De asemenea, pentru estimarea riscului, Comisia utilizează indici forfetari, atunci când consideră că indicii de eroare raportați nu sunt fiabili.

În rapoartele anuale de activitate, Comisia face trimitere la indicele mediu de risc pentru toate programele din fiecare stat membru, pe baza indicilor de eroare validați, în scopul de a cuantifica sumele incluse în plățile intermediare efectuate în anul în curs de evaluare și expuse la risc. Având în vedere decalajul prevăzut în regulament în scopul de a se da autorităților de audit timpul necesar să efectueze auditurile, această estimare a riscului aferent plăților efectuate în anul N se bazează pe indicele de eroare validat care a fost raportat pentru cheltuielile declarate în anul N- 1, fiind cea mai bună estimare disponibilă în momentul semnării raportului anual de activitate. De asemenea, începând din 2012, DG Politică Regională și Urbană și DG Ocuparea Forței de Muncă prezintă în raportul lor anual de activitate, riscul rezidual cumulativ (multianual) mediu pentru fiecare stat membru, ținând seama de toate corecțiile raportate de statele membre, așa cum sunt reținute din toate cererile de plată până la sfârșitul anului N.

10. În conformitate cu metodologia Comisiei privind procesul de asigurare, un program cu un indice de eroare validat mai mare de 5 % ar fi pus sub rezervă încă din etapa 1, cu excepția cazului în care corecțiile financiare necesare și planul de acțiune au fost puse în aplicare înainte de semnarea raportului anual de activitate (a se vedea, de asemenea, punctul 40).

11. Comisia este de acord că procesele de stabilire de către Curte a unui indice de eroare global și evaluarea de către Comisie a riscului pentru plățile sale într-un an sunt diferite, din motivele menționate de Curte, dar și din cauza naturii diverselor roluri instituționale. Cu toate acestea, obiectivul acestui proces este, în esență, același, adică evaluarea riscului la care este expus bugetul UE într-un anumit an.

În evaluarea pe care o efectuează, Comisia ia în considerare toate aceste diferențe, în special diferențele temporale în ceea ce privește cuantificarea erorilor legate de achiziții publice. Acest lucru este demonstrat de faptul că, astfel cum se arată în ultimii trei ani consecutivi în cazul DG Ocuparea Forței de Muncă și în doi ani consecutivi în cazul DG Politică Regională și Urbană, rezultatul acestei evaluări este conform cu indicii de eroare calculați de Curte.

Evaluarea efectuată de Comisie ține seama, de asemenea, de caracterul multianual al politicii de coeziune și de capacitatea de corecție pentru fiecare program, prin calcularea unui risc rezidual cumulativ.

Unele dintre diferențele evidențiate de Curte vor fi eliminate în cadrul de reglementare aferent perioadei de programare 2014-2020, ceea ce va permite să se aplice pe deplin principiul auditului unic.

12. Comisia a primit favorabil principiile stabilite în Avizul 2/2004 al Curții, care au constituit un element important în elaborarea normelor pentru perioada 2007-2013 privind înființarea sistemelor de gestiune și de control.

15. Comisia consideră oportune concluziile Curții. În general, Comisia și-a elaborat sistemul în conformitate cu principiul „auditului unic”, stabilit de către Curte (a se vedea, de asemenea, punctul 80).

Pentru Comisie, principalul avantaj care rezultă din aplicarea articolului 73 constă în posibilitatea de a-și concentra resursele limitate în materie de audit pe programe cu risc mai ridicat și pe autorități, și mai puțin pe diminuarea activităților de control, în ansamblu. În plus, efectuarea unui audit unic necesită în continuare monitorizarea activităților desfășurate de autoritatea de audit, rămânând astfel un aspect crucial.

16. Condițiile pentru acordarea statutului întemeiat pe articolul 73 presupun atât fiabilitatea activității desfășurate de autoritatea de audit, cât și buna funcționare a sistemelor de gestiune și de

control. Prin urmare, înainte de a putea acorda statutul întemeiat pe articolul 73, Comisia trebuie să efectueze în detaliu o activitate de audit considerabilă, în conformitate cu standardele internaționale de audit. Acest lucru explică, de asemenea, motivul pentru care statutul întemeiat pe articolul 73 poate fi acordat numai după câțiva ani de la implementarea programului.

Acest lucru înseamnă, de asemenea, faptul că, atunci când sistemul de gestiune și de control al unui program nu este încă suficient de consolidat, nu se poate acorda programului, independent de autoritatea de audit, statutul întemeiat pe articolul 73, chiar dacă, în baza activității sale de audit, Comisia este mulțumită de modul în care funcționează autoritatea de audit.

Răspuns comun la punctele 17, 18 și 19

Fiecare decizie de acordare a statutului întemeiat pe articolul 73 este specifică în cazul fiecărui program, fiind responsabilitatea direcției generale respective din cadrul Comisiei.

Condițiile pentru a se acorda unui program statutul întemeiat pe articolul 73 au fost precizate într-o „foaie de parcurs în vederea punerii în aplicare a articolului 73” discutată cu autoritățile de audit în 2009 și 2010, finalizată la 13 octombrie 2010. Astfel, autoritățile de audit au fost incluse și informate pe deplin cu privire la criteriile și la beneficiile dobândirii unui statut întemeiat pe articolul 73 în legătură cu un anumit program.

Foaia de parcurs inițială a fost actualizată în mod oficial în septembrie 2013, ca urmare a primelor decizii privind acordarea statutului întemeiat pe articolul 73, la începutul anului 2012. Actualizarea se referă la clarificarea condițiilor de acordare a statutului întemeiat pe articolul 73, precum și la măsurile de corecție care vor fi luate dacă nu se va mai îndeplini (temporar) una dintre condiții sau chiar mai multe. În plus, a fost realizată în comun o anchetă specifică de stabilire a metodologiei și a măsurilor de monitorizare a punerii în aplicare a articolului 73, care sunt implementate de către toate serviciile vizate ale Comisiei, în cadrul acordului comun încheiat între servicii.

Conform celor prevăzute în versiunea actualizată a foii de parcurs și în această anchetă de audit, Comisia va lua decizia de a reface controale la fața locului în cazul în care nu se mai justifică să se bazeze în continuare pe activitatea autorităților de audit. Acest lucru poate fi determinat de faptul că nu au fost raportate deficiențe semnificative și că acestea nu au fost luate în considerare în opinia anuală de audit pentru un anumit an și, în același timp, de faptul că autoritatea de audit nu a ținut seama în mod corespunzător de cererea Comisiei de a se implementa planurile de acțiune/măsurile de corecție.

OBSERVAȚII

27. După cum se arată în rezumatul Raportului anual de activitate din 2012 al DG Politică Regională și Urbană, scăderea numărului de rezerve se datorează, în principal, acțiunilor corective adoptate în statele membre și implementării de către Comisie a corecțiilor financiare (a se vedea Raportul anual de activitate din 2012 al DG Politică Regională și Urbană, paginile 46-49). Politica strictă urmată de DG Politică Regională și Urbană privind avertismentele, întreruperile, suspendările și corecțiile financiare a avut efectul unui stimulent pentru statele membre în cauză de a remedia deficiențele sistemelor de gestiune și de control.

29. Pe lângă cei doi indicatori menționați de Curte, Comisia își întemeiază asigurarea pe un proces aprofundat și pe diferite măsuri, ținând seama de multe alte rezultate de audit și de informații la nivel național și al Uniunii, în plus față de cei doi indicatori precizați de Curte.

Rezultatele acestui proces și al acestei analize sunt descrise detaliat în raportul anual de activitate din 2012 al DG Politică Regională și Urbană și, respectiv, al DG Ocuparea Forței de Muncă (a se vedea pagina 35 și anexa 9 din Raportul anual de activitate din 2012 al DG Politică Regională și, respectiv, pagina 37 și anexa 8 din Raportul anual de activitate din 2012 al DG Ocuparea Forței de Muncă).

Răspuns comun la punctul 30 și caseta 4

Comisia recunoaște rolul fundamental îndeplinit de autoritățile de audit, precum și importanța de a asigura exactitatea și fiabilitatea informațiilor furnizate în rapoartele anuale de control.

Din acest motiv, Comisia a efectuat ample activități de audit pe parcursul mai multor ani în cadrul a 269 de misiuni de audit în scopul de a evalua eficacitatea autorităților de audit, în acest fel acoperind 96 % și, respectiv, 99 % din alocațiile Fondului european de dezvoltare regională/Fondului de coeziune și ale Fondului social european.

În perioada 2009-2013, activitatea Comisiei de reefectuare a auditului în rândul autorităților de audit a evidențiat următoarele aspecte:

- ca urmare a auditării a 47 de autorități de audit, DG Politică Regională și Urbană a concluzionat că, în această etapă, 38 de autorități de audit erau credibile;
- ca urmare a auditării a 84 de autorități de audit, DG Ocuparea Forței de Muncă a concluzionat că 78 de autorități de audit erau credibile.

Astfel, Comisia consideră că a obținut o asigurare rezonabilă cu privire la faptul că autoritățile de audit care acopereau aproximativ 90 % din alocațiile primite de la fonduri respectă dispozițiile articolului 62 din Regulamentul (CE) și oferă o bază fiabilă pentru asigurarea obținută de Comisie și pentru aplicarea conceptului de audit unic.

Aceste rezultate sunt completate de examinările efectuate de Curte în ultimii trei ani cu privire la autoritățile de audit.

În special, atunci când are îndoieli cu privire la exactitatea și la fiabilitatea indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit naționale, Comisia prezintă în raportul său anual de activitate indicii de eroare raportați și care sunt recalculați atunci când există informații suficiente sau care sunt înlocuiți cu indici forfetari, atunci când nu sunt considerați fiabili.

Prima liniuță:

În două cazuri, Comisia ia notă de faptul că au existat o serie de deficiențe în ceea ce privește metoda de eșantionare, dar consideră că impactul nu a fost semnificativ.

În trei cazuri, Comisia a identificat deficiențe similare cu cele raportate de Curte și a luat măsurile corespunzătoare. Într-un caz raportat de Curte în 2013, monitorizarea deficiențelor este în desfășurare.

A doua liniuță:

În șase cazuri, Comisia consideră că autoritățile de audit sunt eficace în ceea ce privește auditarea operațiunilor. Pentru celelalte șase cazuri, Comisia a monitorizat remedierea deficiențelor detectate de Curte.

A treia liniuță:

În două cazuri, Comisia este de acord că au existat o serie de deficiențe în ceea ce privește procedurile aplicate de autoritatea de audit, astfel încât Comisia a asigurat activitatea de monitorizare. Cu toate acestea, evaluarea de către Comisie a indicilor de eroare raportați și a rapoartelor anuale de control au dus la concluzii adecvate, având în vedere, de asemenea, activitatea de audit suplimentară efectuată de către autoritatea de audit la cererea Comisiei, atunci când a fost necesar.

În celelalte trei cazuri, Comisia a identificat deficiențe similare cu cele raportate de Curte și a luat măsurile adecvate, inclusiv întreruperea plăților până când autoritatea de audit în cauză a pus în aplicare măsurile de corecție.

Ca urmare a măsurilor luate în vederea remedierii deficiențelor identificate, Comisia a obținut asigurarea rezonabilă că, încă de acum, toate autoritățile de audit privind FEDER/FC și FSE, cu excepția uneia, examinate de Curte, sunt eficace. Pentru restul autorităților de audit identificate de către Comisie și Curte ca nefiind eficace, măsurile de remediere sunt încă în desfășurare pentru unele programe FEDER/FC și FSE.

Pentru cele cinci autorități de audit care nu au raportat toți indicii de eroare privind programele FEDER/FC în 2010, 2011 sau 2012, situația este următoarea:

- în unul dintre cazuri, subraportarea nu a avut niciun impact asupra evaluării efectuate de Comisie, deoarece opinia autorității de audit a fost cu rezerve, iar în raportul anual de activitate pe 2010 s-a formulat o rezervă;
- în alt caz, riscul rezidual cumulativ a fost sub 2 %;
- Comisia a considerat că indicii de eroare raportați nu sunt fiabili și, în trei cazuri, a utilizat indici forfetari în cadrul procesului de asigurare; Comisia și-a exprimat rezerve în rapoartele anuale de activitate respective și a întrerupt plățile aferente programelor respective.

În plus, Comisia lucrează în mod proactiv cu aceste autorități de audit, în scopul de a îmbunătăți fiabilitatea indicilor de eroare raportați de acestea.

31. Comisia întrerupe plățile imediat ce deține elemente de probă care evidențiază probleme, inclusiv în ceea ce privește funcționarea unei autorități de audit. În plus, elementele de probă fundamentate care pun în evidență deficiențe în ceea ce privește funcționarea unei autorități de audit, constatate în urma unui audit efectuat de Comisie, conduc întotdeauna la inițierea unei proceduri de suspendare, până în momentul în care statul membru pune în aplicare măsurile de corecție necesare.

Măsurile de corecție sunt consolidate în continuare în proiectele de regulament aferente perioadei de programare 2014-2020, care prevăd corecții financiare nete în eventualitatea existenței unor nereguli grave identificate după prezentarea conturilor anuale, care nu au fost detectate/raportate anterior de către autoritatea de audit a programului.

Răspuns comun la punctele 32 și 33

Comisia a elaborat o metodologie riguroasă pentru verificarea și validarea indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit. Concluziile Comisiei rezultate din examinarea documentelor în ceea ce privește exactitatea și fiabilitatea indicilor de eroare prezentați în rapoartele anuale de control se bazează, de asemenea, pe asigurarea obținută în urma anchetei de audit exhaustive privind examinarea activității desfășurate de autoritățile de audit (a se vedea răspunsurile la punctul 9).

Prin intermediul acestui proces de examinare a documentelor, Comisia clarifică orice îndoială care poate apărea cu privire la exactitatea și/sau la fiabilitatea indicilor de eroare raportați. Dacă este necesar, Comisia obține, prin documente sau în timpul misiunilor de constatare la fața locului, rezultate de audit detaliate care confirmă calculul indicelui de eroare.

În 2013, serviciile Comisiei au îndeplinit 12 misiuni de constatare la fața locului, care au acoperit 64 de programe FEDER/FC din 11 state membre și 15 misiuni care au acoperit 23 de programe FSE din 10 state membre. Pe baza tuturor informațiilor colectate, Comisia a ajustat indicii de eroare raportați pentru 21 % din programele FEDER/FC și, respectiv, pentru 15 % din programele FSE, considerând că 11 % din indicii de eroare raportați cu privire la toate programele nu sunt fiabili și, în consecință, i-a înlocuit cu indici forfetari.

Mai mult, în cazul celor două programe operaționale din cadrul FSE din totalul de 51 de PO, Comisia dorește să sublinieze că, la punctul 6.34 din Raportul său anual pe 2012, Curtea subliniază

că deficiențele identificate în ceea ce privește indicii de eroare raportați de autoritățile de audit „*nu pun însă în discuție numărul și impactul rezervelor formulate de DG Ocuparea Forței de Muncă în 2012.*” Pentru alte 44 de programe FEDER/FC, Comisia observă că cele câteva discrepanțe raportate de Curte nu au pus sub semnul întrebării numărul și impactul rezervelor formulate în 2012 de DG Politică Regională și Urbană.

A se vedea, de asemenea, răspunsurile la punctele 34 și 35.

34. În opinia Comisiei, faptul că trei ani la rând indicele de eroare estimat de Comisie, prezentat în raportul anual de activitate al DG Ocuparea Forței de Muncă, este conform cu indicele de eroare cel mai probabil pe care l-a furnizat Curtea, reprezintă o confirmare a valabilității și a credibilității abordării sale.

Referitor la 2011 și 2012, indicii de eroare estimați, pe care i-a furnizat DG Ocuparea Forței de Muncă și i-a prezentat în raportul său anual de activitate, s-au situat între 2,0 % și 2,5 % (a se vedea pagina 43 din raportul anual de activitate pe 2011) și, respectiv, între 2,3 % și 3,2 % (a se vedea pagina 37 din raportul anual de activitate pe 2012). Indicii de eroare furnizați de Curte pentru anii respectivi au fost de 2,2 % și, respectiv, de 3,2 %. În consecință, Comisia consideră că indicii de eroare utilizați de DG Ocuparea Forței de Muncă pentru Raportul anual de activitate pe 2010, care corespund rezultatelor obținute prin intermediul exercițiului Curții referitor la declarația de asigurare, sunt fiabili.

Referitor la programele FEDER/FC, în Raportul anual pe 2012 Curtea confirmă, de asemenea, estimarea efectuată de DG Politică Regională și Urbană privind sumele expuse la risc pentru 2012, pe baza indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit în legătură cu cheltuielile exercițiului 2011, ceea ce corespunde evaluării efectuate de Curte (a se vedea punctul 5.55 din Raportul anual pe 2012 al Curții).

Prima liniuță:

Comisia observă că cele 51 de programe menționate de Curte corespund activității depuse de nouă autorități de audit din cele 112 autorități de audit care răspund de FEDER, FSE și Fondul de coeziune. Comisia constată că problema tehnică apărută în cazul a 31 de programe grupate într-un singur eșantion nu modifică evaluările efectuate de autoritatea de audit și de Comisie.

În celelalte cazuri, Comisia consideră că au fost disponibile informații suficiente pentru a concluziona în mod corespunzător în legătură cu indicii de eroare raportați de autoritățile de audit.

A se vedea, de asemenea, răspunsul Comisiei la punctul 32.

A doua liniuță:

Comisia salută faptul că, referitor la cele 138 de cazuri examinate, Curtea a ajuns la aceeași concluzie, cu excepția a cinci cazuri. Referitor la aceste cinci cazuri care privesc două autorități de audit, Comisia își confirmă evaluarea, astfel cum a fost prezentată în Raportul anual de activitate pe 2012, după o analiză aprofundată a explicațiilor furnizate de autoritățile de audit în cauză, precum și faptul că nu a avut nici un motiv să formuleze rezerve. În cazul a patru programe din totalul celor menționate, grupate într-un singur eșantion, eroarea a fost corectată în 2012 și, prin urmare, Comisia consideră că nu trebuia să fie inclusă în calculul indicelui de eroare proiectat. În cazul celui de al cincilea program, Comisia consideră că impactul asupra indicelui de eroare ar fi fost foarte redus dacă s-ar fi ținut seama de partea de cheltuieli care a fost exclusă din totalul cazurilor care urmau să fie auditate.

A se vedea, de asemenea, răspunsul la punctul 5.52 a patra liniuță și la punctul 5.57 din Raportul anual pe 2012 al Curții.

Prin urmare, Comisia consideră că și-a îndeplinit în mod corect rolul său de supraveghere privind indicii de eroare raportați de autoritățile de audit.

35. Conform metodei utilizate pentru Raportul anual de activitate pe 2010, indicii de eroare validați au reprezentat unul dintre elementele de care a ținut seama DG Politică Regională și Urbană în evaluarea finală a programelor. Aceștia nu au fost utilizați la estimarea plăților minime și maxime expuse la risc, care avea la bază metodologia utilizată în anii precedenți. Conform celor precizate în Raportul anual de activitate pe 2010 (pagina 69), DG Politică Regională și Urbană a estimat suma expusă la risc ca fiind cuprinsă între 0,8 % - 1,7 % din plățile efectuate în 2010 și a considerat că „indicii de eroare raportați de către autoritățile de audit naționale cu referire la cheltuielile declarate în 2009 trebuie interpretați cu precauție atunci când se evaluează funcționarea sistemelor în 2010” (pagina 31). Toți indicii de eroare raportați au fost evaluați și validați de către DG Politică Regională și Urbană, inclusiv în creștere sau utilizându-se indicele forfetar în mai mult de jumătate din cazuri, atât în 2011, cât și în anii ulteriori. În unele cazuri, autoritățile de audit au comunicat, în 2011 sau în 2012, indici de eroare revizuiți și fiabili.

Începând din 2011, DG Politică Regională și Urbană și-a revizuit metodologia, astfel încât aceasta să permită o estimare mai precisă a sumei expuse la risc, pe baza indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit și validați de către serviciile Comisiei. În același timp, DG Politică Regională și Urbană a introdus calcularea unui risc rezidual cumulativ, ținând cont de corecțiile financiare aplicate de statele membre. Pentru acest calcul, DG Politică Regională și Urbană a confirmat astfel, pentru toți anii de la începutul perioadei de programare, indicii de eroare validați, inclusiv indicii de eroare revizuiți ulterior de către autoritățile de audit, indicii de eroare pe care i-a putut recalcula, precum și indicii forfetari. Prin urmare, rezervele exprimate cu privire la indicii de eroare la data raportării în 2010 nu au niciun impact asupra calculării de către Comisie a riscului rezidual cumulativ în 2012. În raportul anual pe 2012, Curtea a confirmat că estimarea efectuată de către DG Politică Regională și Urbană cu privire la sumele expuse la risc aferente anului 2012 este în concordanță cu evaluarea efectuată de Curte (punctul 5.55 din Raportul anual al Curții din 2012).

Cu privire la Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă și Afaceri Sociale, Comisia face trimitere la răspunsul furnizat la punctul 34.

36. Comisia a promovat activ utilizarea eșantionării statistice în 2012/2013 în baza orientărilor din aprilie 2013 actualizate privind eșantionarea, chiar și în cazul unui număr redus de operațiuni, pentru a se obține rezultate reprezentative pentru un număr tot mai mare de programe.

În plus, trebuie remarcat faptul că, de asemenea, indicele de eroare poate fi reprezentativ în cazul în care se aplică o abordare formală a eșantionării nestatistice sau atunci când eșantionul auditat asigură un nivel ridicat de acoperire a cheltuielilor.

Cu toate acestea, eșantioanele nestatistice pentru un număr redus de operațiuni sunt conforme cu regulamentul și oferă cele mai bune indicii disponibile cu privire la riscul global la care sunt expuse programele în cauză. În astfel de situații, Comisia ține seama, de asemenea, de caracteristicile operațiunilor și de acoperirea asigurată de audit. Comisia trebuie să recurgă la acești indicatori în procesul de asigurare și pentru calcularea riscurilor reziduale cumulative.

În orice caz, Comisia utilizează indici forfateri atunci când consideră că indicele de eroare raportat nu este fiabil.

37. Comisia este de acord cu opinia Curții conform căreia raportarea corecțiilor financiare reprezintă o sarcină complexă, având în vedere decalajul între momentul în care statele membre fac raportarea și termenele de care dispune Comisia pentru raportarea anuală a activității sale, precum și faptul că punerea în aplicare a corecțiilor implică actori diferiți. Pentru a reflecta caracterul multianal al implementării programelor, inclusiv al corecțiilor financiare, Comisia calculează un

risc rezidual cumulativ care este un indicator al modului în care capacitatea de corecție a programului evoluează de la un an la altul. Comisia urmărește să asigure un indice de eroare reziduală sub pragul de semnificație la sfârșitul perioadei de programare, ținând seama de toate corecțiile financiare efectuate pe durata programului.

38. Conform dispozițiilor prevăzute de regulamente, Comisia trebuie să lucreze cu datele furnizate de către statele membre până la sfârșitul lunii martie a fiecărui an, care sunt disponibile în cadrul structurii multianuale instituite pentru politica de coeziune.

Prima liniuță:

Comisia trebuie să calculeze riscul rezidual cumulativ la sfârșitul anului care face obiectul evaluării în raportul anual de activitate. Riscul rezidual cumulativ este un indicator al capacității de corecție a programului pe parcursul mai multor ani, ținând seama de informațiile disponibile la momentul calculării sale, atât în ceea ce privește riscul, cât și corecțiile financiare efectuate.

La momentul elaborării raportului anual de activitate, Comisia are la dispoziție raportul fiecărui stat membru privind corecțiile financiare prezentate în anul precedent, precum și datele raportate pentru anul în curs cu privire la unele programe. Aceste informații pot fi reexamine de către Comisie, având în vedere că majoritatea corecțiilor sunt inițiate la cererea Comisiei.

În plus, în ultimii trei ani, Comisia a întreprins activități de audit specifice bazate pe risc, acoperind astfel 68 de programe operaționale pentru a se asigura că se pun efectiv în aplicare corecțiile raportate de statele membre și, în cazul în care apar îndoieli ori dovezile nu sunt suficiente, deduce sumele respective din corecțiile financiare cumulative de care s-a ținut seama în vederea calculării indicelui de eroare reziduală.

A doua liniuță:

După cum se arată în orientările privind tratarea erorilor prezentate în raportul anual de control (COCOF_11-0041-01-EN din 7 decembrie 2011), autoritățile de audit trebuie să preconizeze indicele de eroare pe baza tuturor constatărilor de audit și nu ar trebui să țină seama, la calcularea indicilor de eroare preconizați, de corecțiile financiare efectuate în urma auditurilor. Atunci când își formulează opinia de audit, autoritățile de audit pot lua în considerare evenimentele ulterioare în sensul corecțiilor financiare adoptate de la încheierea activităților lor de audit. În cazul în care aceste corecții sunt suficiente pentru reducerea indicelui de eroare preconizat, autoritatea de audit poate decide să raporteze o opinie fără rezerve, dar în continuare trebuie să raporteze indicele de eroare preconizat, astfel cum a fost calculat.

Comisia va reaminti autorităților de audit această regulă.

A treia liniuță:

Recuperările în curs au la bază ordinele de recuperare care au fost emise de statul membru și care trebuie executate. Acestea sunt impuse prin regulament și este întemeiat să se țină seama de aceste acțiuni corective.

A patra liniuță:

Conform regulamentului, statele membre trebuie să raporteze orice retragere inclusă într-o cerere de plată din anul precedent. Astfel cum se menționează în nota orientativă [notă de subsol: ref. COCOF 10/0002/02 din data de 17.3.2010], retragerile sunt definitive și nu pot fi reintroduse în cererile de plată ulterioare, cu excepția cazului în care ulterior s-a constatat că sumele afectate de nereguli erau reglementare și eligibile. În astfel de cazuri, autoritatea de certificare ar trebui să își corecteze raportarea. Comisia va reaminti autorităților de audit această regulă.

39. Începând cu rapoartele anuale de activitate pe 2011 emise în martie 2012, orice caz potențial de indici de eroare reziduală negativi se ajustează la valoarea minimă de 0, ca parte din procedurile instituite de Comisie pentru a se evita un calcul subestimat al riscului rezidual cumulativ global.

Riscul rezidual cumulativ reflectă capacitatea globală de corecție a unui program, ținând seama de cea mai bună estimare a riscului, de indicele de eroare validat, precum și de informațiile cu privire la toate corecțiile efectuate, independent de sursa care le-a constatat (autoritatea de gestionare, de certificare sau de audit). Prin urmare, în cazuri extreme, un risc rezidual cumulativ aflat la zero arată că, în ansamblu, corecțiile raportate în legătură cu cheltuielile incluse anterior în cererile de plată prezentate Comisiei erau mai mari decât riscul cumulativ estimat aferent programului, în momentul efectuării calculului.

40. În principal, rezervele au la bază evaluarea funcționării sistemului de gestiune și de control și indicele de eroare preconizat. Riscul rezidual cumulativ este un al doilea filtru de care se ține seama pentru a se stabili dacă sunt necesare rezerve suplimentare. În special, dar nu exclusiv, în cazul unui indice de eroare validat cuprin între 2 % și 5 %, acesta permite să se decidă dacă ar trebui să se prevadă rezerve suplimentare. Cu siguranță că acesta nu constituie principala sursă de rezerve în raportul anual de activitate, ci una complementară.

Această abordare a fost aplicată în cazul a 65 de programe FEDER/FC din cele 67 menționate de Curte. Pentru celelalte două programe, după cum a indicat Curtea în anexa III la raportul său, în raportul anual de activitate au fost introduse și prezentate excepțiile, în conformitate cu metodologia utilizată la elaborarea raportului anual de activitate, având în vedere că toate corecțiile financiare necesare au fost puse în aplicare în timp util pentru procesul de asigurare (a se vedea Raportul anual de activitate pe 2012 al DG Politică Regională și Urbană, pagina 35).

În cazul celor 4 programe operaționale din cadrul FSE cu „indici de eroare preconizați” mai mari de 5 %, corecțiile financiare necesare erau puse deja în aplicare înainte ca DG Ocuparea Forței de Muncă să își prezinte Raportul anual de activitate pe 2012. Prin urmare, indicii de eroare cumulativi, calculați pentru programele operaționale respective, erau mai mici de 2 %. În conformitate cu instrucțiunea permanentă a Comisiei din Raportul anual de activitate pe 2012, este necesară o rezervă cuantificată numai dacă riscul financiar cumulativ depășește 2 %. În plus, pentru cele 4 programe vizate, existau planuri de acțiune adecvate pentru a se preveni reapariția acestor aspecte.

Mai mult, Comisia observă că la punctul 6.34 din Raportul anual de activitate pe 2012 al Curții, aceasta declară că deficiențele identificate în indicii de eroare raportați de autoritățile de audit „*nu pun însă în discuție numărul și impactul rezervelor formulate de DG Ocuparea Forței de Muncă în 2012*”.

43. Există două procese care ar trebui să fie clar diferențiate: faptul că se pune în mod oficial bază pe activitățile autorităților de audit în virtutea condițiilor impuse de articolul 73 din regulament, pe de o parte, și faptul că, în vederea desfășurării procesului anual de asigurare, Comisia poate să valideze, în urma evaluării aprofundate a raportului anual de control și luând în considerare reefectuarea auditului la fața locului, rezultatele raportate ale auditului și, prin urmare, se poate baza pe acestea, pe de altă parte.

Cifrele raportate de Curte reflectă abordarea prudentă urmată de Comisie, astfel cum a fost menționată la punctul 47, precum și dubla condiție de a se baza nu numai pe activitățile autorității de audit și pe indicii de eroare raportați, ci și pe eficacitatea deplină a tuturor elementelor din sistemul de gestiune și de control aferent unui anumit program (a se vedea, de asemenea, răspunsul la punctul 16).

În plus, îndeplinirea condițiilor nu implică automat o decizie a Comisiei de acordare a statutului întemeiat pe articolul 73. Pentru a ține seama de toți ceilalți factori relevanți, Comisia recurge la un raționament profesional, inclusiv, printre altele, la pragul de semnificație și de risc al fiecărui program operațional din cadrul fondului, ca întreg.

Răspuns comun la punctele 44-46

Comisia ar putea să notifice îndeplinirea dispozițiilor prevăzute la articolul 73 numai după ce au fost desfășurate suficiente activități de audit, în conformitate cu standardele internaționale de audit, și după ce s-a ajuns la o evaluare pozitivă a autorității de audit.

În plus, chiar dacă deciziile privind acordarea statutului întemeiat pe articolul 73 au fost adoptate în cel de al șaselea an din perioada 2007-2013, implementarea efectivă a programelor are loc până în 2015, iar închiderea lor are drept termen anul 2017. În plus, punerea în aplicare a auditului unic poate avea un rol pentru înființarea sistemelor de gestiune și de control pentru următoarea perioadă de programare, iar conceptul va fi menținut și va avea un impact pozitiv până în 2023.

În foaia de parcurs din 2010 se arată cu prudență faptul că „un prim grup de autorități de audit ar putea fi în măsură să beneficieze sau pot deja să beneficieze de principiul auditului unic pentru unele programe/sisteme și Comisia se va baza, în principal, pe opinia autorității de audit”. Prin urmare, Comisia nu putea anticipa un calendar precis înainte de efectuarea revizuirii. Într-adevăr, în temeiul condițiilor prevăzute în regulament, precum și al standardelor de audit, Comisia trebuie ca, înainte de a putea decide punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 73 în cazul unui anumit program, să obțină rezultate de audit solide după îndeplinirea procedurilor de audit contradictorii. Acest lucru a fost posibil doar după reefectuarea, de către Comisie, a controalelor la fața locului aprofundate, în cadrul anchetei de audit „Revizuirea activității autorităților de audit”, care a fost efectuată începând din 2009.

Astfel, Comisia a avut o abordare prudentă, întrucât primul statut întemeiat pe articolul 73 a fost acordat numai după ce a primit rapoartele anuale de control din 2010 și 2011, acestea fiind primele care au raportat indici de eroare. În aceeași perioadă, Comisia a oferit orientări privind elaborarea acestor rapoarte, tratarea erorilor, eșantionarea etc., pentru a asigura fiabilitatea și coerența informațiilor primite.

A se vedea, de asemenea, răspunsul la punctul 30.

47. Comisia urmărește să obțină „*asigurări rezonabile că sistemele de gestiune și de control funcționează în mod eficace*”, prin evaluarea în detaliu a cerințelor esențiale și a funcțiilor pentru fiecare program. Această evaluare se bazează pe o sinteză efectuată de Comisie și de statul membru a tuturor rezultatelor auditului și depășește informațiile furnizate doar de indicele de risc rezidual cumulativ. În septembrie 2013, Comisia și-a actualizat în mod oficial foaia de parcurs, în același timp clarificând criteriile la care se raportează pentru acordarea statutului întemeiat pe articolul 73: acceptarea strategiei de audit și evaluarea conformității; asigurare rezonabilă că sistemul de gestiune și de control funcționează eficient și comportă riscuri limitate; asigurare rezonabilă că autoritatea de audit funcționează bine și că sunt necesare numai câteva îmbunătățiri sau doar unele minore, ținând seama de cunoștințele cumulative în materie de audit ale Comisiei și de experiența dobândită cu această autoritate de audit. De asemenea, Comisia ține seama de rezultatele auditului efectuat de Curte.

48. Comisia consideră, pe baza evaluării efectuate, că cerințele sunt instituite la sfârșitul anului 2013 pentru toate cele 61 de programe. În evaluarea pe care o efectuează, Comisia se bazează pe rezultatele anchetelor de audit extinse începute în 2009 pentru a verifica în mod real fiabilitatea autorităților de audit. În afară de aceasta, Comisia ia în considerare toate actele administrative, inclusiv utilizarea eșantionării nestatistice în unele cazuri, ca fiind cea mai bună estimare a riscului

și a eficacității sistemului de gestiune și de control, precum și „riscul rezidual cumulativ” calculat pentru fiecare program sau pentru grupuri de programe începând din 2012, după cum s-a precizat anterior.

În plus, Comisia observă că programele menționate de Curte în caseta 6 reprezintă 5 % și, respectiv, mai puțin de 1 % din alocările globale pentru FEDER/FC și FSE.

Caseta 6 – Prezentare de ansamblu a rezultatelor testării de către Curte a îndeplinirii condițiilor necesare pentru acordarea statutului întemeiat pe articolul 73

(a)

Prima liniuță:

În cazul în care programele care fac parte dintr-un sistem comun de gestiune și de control sunt grupate în scopul eșantionării statistice, astfel cum se prevede în regulament, Comisia nu poate calcula, în cazul fiecărui program, un indice de risc rezidual cumulativ, întrucât autoritățile de audit raportează un singur indice de eroare pentru toate programele grupate. Această abordare este adoptată în toate cazurile, pentru toate statele membre, atunci când autoritățile de audit grupează programele în cadrul unui singur eșantion reprezentativ.

Cele șase programe citate de Curte fac parte din opt programe în cadrul unui sistem comun de gestiune și de control. Indicele de eroare raportat și validat pentru grupul de programe a fost de 2,64 % în 2011. Riscul rezidual cumulativ aferent pentru grupul format din cele opt programe luate împreună, după efectuarea corecțiilor în cauză de către autoritatea de certificare, era mai mic de 2 %. Prin urmare, Comisia a concluzionat că sistemele sunt eficiente în cazul tuturor celor opt programe.

A doua liniuță:

La începutul anului 2012 existau deja toate condițiile necesare pentru a se acorda acestui program statutul întemeiat pe articolul 73. Cu toate acestea, Comisia a decis să urmeze o abordare prudentă în ceea ce privește riscul de erori sistemice în cadrul unei măsuri specifice a programului. Prin urmare, Comisia a emis o rezervă parțială în raportul anual de activitate, în vederea acoperirii acestui risc. Ulterior, statul membru a confirmat că toată cheltuiala aferentă măsurii fusese retrasă în mod preventiv încă din noiembrie 2011 și că în 2012 a fost pus în aplicare un plan de acțiune pentru a se asigura că, în fapt, nicio cheltuială nu era expusă la risc ca urmare a măsurii. În urma acestei concluzii, rezerva parțială a fost ridicată în noiembrie 2012. Ca urmare a celor două misiuni de audit la fața locului, programului i s-a acordat statutul întemeiat pe articolul 73. Rezultatele pozitive raportate cu privire la exercițiul 2012 în raportul anual de control au confirmat această evaluare, cu un indice de eroare validat mai mic de 2 %, iar Comisia a emis o opinie fără rezerve în Raportul anual de activitate pe 2012.

(b)

Prima liniuță:

- Pentru cele două cazuri FSE și un caz FEDER menționate de Curte, Comisia confirmă faptul că autoritățile de audit în cauză au respectat în mod corespunzător nota orientativă a Comisiei cu privire la eșantionare, având în vedere dimensiunea redusă a operațiunilor. Comisia observă că utilizarea indicilor de eroare obținuți pe baza eșantioanelor nestatistice sunt prevăzute în regulament în cazul unui număr redus de operațiuni. Aceștia sunt singurii indicatori disponibili pentru estimarea riscului global pentru programele în cauză și, prin urmare, sunt utilizați de Comisie în scopul desfășurării procesului de asigurare. În astfel de situații, Comisia ține seama, de asemenea, de caracteristicile operațiunilor și de acoperirea asigurată de audit. În două cazuri FSE, cerința de acoperire minimă (10 %) a fost îndeplinită, având în vedere numărul redus de operațiuni. În ceea ce

privește programul FEDER rămas, a fost adecvată utilizarea unei selecții aleatoare în 2011 care a acoperit elementele cu valoare ridicată și peste 10 % din cheltuieli.

- În plus, Comisia și-a bazat evaluarea nu numai pe indicii de eroare raportați în rapoartele anuale de control, ci și pe alte elemente dobândite în cursul activității sale de audit, cum ar fi reefectuarea unui număr de controale ale autorității de audit privind operațiunile și cunoștințele dobândite privind funcționarea sistemelor în cauză.
- Întrucât elementele respective erau pozitive, Comisia a conchis că dispunea de o bază suficientă pentru a acorda statutul întemeiat pe articolul 73 în cazul celor trei programe.
- În ceea ce privește eșantionul din 2013, ambele autorități de audit au optat pentru o metodă de eșantionare statistică, având în vedere creșterea dimensiunii numărului de operațiuni și pragurile mai reduse care implică utilizarea eșantionării statistice stabilite în cadrul orientărilor revizuite privind eșantionarea, furnizate de Comisie în luna aprilie 2012.

A se vedea, de asemenea, răspunsul la punctul 36.

A treia liniuță:

Statutul întemeiat pe articolul 73 a fost acordat acestor două programe în iunie 2012, în baza concluziei conform căreia au fost îndeplinite toate condițiile care figurează în foaia de parcurs a Comisiei. La acea dată, Comisia revizuiuse metoda de eșantionare utilizată de autoritatea de audit în patru rapoarte anuale consecutive de control din 2008 și a constatat conformitatea acesteia. Informațiile privind schimbarea metodei de eșantionare au fost menționate în decembrie 2012 în cadrul noului Raport anual de control, care a fost evaluat imediat. Pe baza evaluării efectuate, Comisia a observat că excluderea cheltuielilor din totalul operațiunilor care urmau să fie eșantionate nu era conformă cu normele. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat că această schimbare de metodologie nu a avut niciun impact asupra indicilor de eroare raportați și fusese aleasă de către autoritatea de audit din motive de eficiență din punctul de vedere al costurilor, deoarece beneficiarii în cauză fuseseră auditați deja în anii precedenți, fără ca metoda să fi generat erori.

Comisia observă că schimbarea metodologiei a avut drept efect creșterea acoperirii auditului, de la 5 % la 20 % comparativ cu anii precedenți.

A patra liniuță:

Programul operațional la care face referire Curtea este al patrulea cel mai mic program operațional pentru FSE. În perioada 2010-2012, plățile anuale s-au ridicat la 1,5 milioane EUR în medie. În pofida dimensiunii foarte reduse a programului, nu a fost posibil să se pună în aplicare articolul 74 care stabilește măsuri de control proporționale pentru programele operaționale de mică amploare, întrucât rata de cofinanțare pentru acest PO depășește 40 %.

În plus, Comisia confirmă că avea motive suficiente pentru a acorda acestui program statutul prevăzut la articolul 73, al cărui impact este similar cu al articolului 74, întrucât autoritatea de audit FSE s-a conformat în mod corespunzător notei orientative emise de Comisie privind eșantionarea, având în vedere numărul foarte redus de operațiuni, care se afla cu mult sub pragul necesar pentru eșantionarea statistică menționată de Curte în nota de subsol 9 (mai puțin de 20 de proiecte pentru exercițiile 2011 și 2012). Prin urmare, eșantionarea statistică nu a putut fi aplicată operațiunilor în cauză. Cu toate acestea, a fost atins pragul minim de acoperire de 10 % prevăzut în nota orientativă.

În plus, sistemul de gestiune și de control pentru acest program operațional a fost evaluat ca fiind eficient, iar indicele de eroare raportat de către autoritatea de gestionare și validat de către Comisie a fost în mod constant sub 2 %.

(c) Comisia consideră că a acordat acestor două programe, în baza unor criterii solide, consecvente și transparente, statutul întemeiat pe articolul 73 și ținând seama de constatările Curții.

În unul din cele două cazuri menționate de Curte, sistemul de gestiune și de control a fost evaluat ca fiind eficace, iar indicii de eroare raportați de către autoritatea de audit și validați de către Comisie au fost în mod constant sub 2 % în perioada respectivă (2010 - 2012).

În ceea ce privește al doilea caz, constatările Curții nu au fost legate de funcționarea autorității de audit, ci de alte zone din sistemul de gestiune și de control, fiind monitorizate. Comisia consideră că deficiențele identificate în ceea ce privește sistemul de gestiune și de control în 2013 nu afectează în mod obligatoriu nivelul de încredere al Comisiei cu privire la activitatea autorității de audit.

(d) Statutul întemeiat pe articolul 73 a fost acordat celor două autorități de audit în iunie și, respectiv, în septembrie 2012. Observațiile Curții se referă la constatările prezentate în 2013.

În orice caz, Comisia confirmă, după o evaluare detaliată a constatărilor Curții, faptul că aceste autorități de audit îndeplinesc cerințele pentru aplicarea articolului 73. Comisia monitorizează îndeaproape dacă aceste cerințe sunt îndeplinite în continuare în conformitate cu ancheta de audit comună privind monitorizarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 73 (a se vedea răspunsul la punctul 54).

Răspuns comun la punctele 49 și 50

Conform celor prevăzute în foaia de parcurs actualizată și în ancheta de audit comună stabilită în septembrie 2013 și reflectate în strategia de audit a serviciilor Comisiei, se desfășoară o monitorizare adecvată a aplicării articolului 73, prin analizarea rapoartelor privind sistemele de audit naționale și a rapoartelor anuale de control (inclusiv prin misiuni de constatare la fața locului, dacă este cazul), prin examinarea la fața locului a documentelor de lucru și reefectuarea auditurilor realizate de autoritatea de audit, precum și prin reuniuni de coordonare bilaterale.

A se vedea, de asemenea, răspunsul la punctul 32.

Răspuns comun la punctele 51-53

Foaia de parcurs a fost concepută, în scopul monitorizării, drept document strategic în care figurează condițiile de acordare statutului întemeiat pe articolul 73, și nu ca document metodologic. Ca urmare a primului pachet de decizii privind articolul 73 din prima jumătate a anului 2012, a fost elaborată metodologia de îndeplinire a misiunilor de monitorizare, iar noua anchetă a fost ajustată în detaliu pe baza experienței dobândite în cadrul a două misiuni-pilot care au avut loc în 2012 și care au inclus reefectuarea auditurilor și examinarea documentelor de lucru.

În conformitate cu foaia de parcurs actualizată, cu ancheta de audit comună și cu strategia de audit, se va realiza, în principiu la fiecare doi ani, o misiune de monitorizare în cazul fiecărei autorități de audit privind statutul întemeiat pe articolul 73. Aceste misiuni de monitorizare includ reefectuarea auditurilor și examinări ale documentelor de lucru, în conformitate cu standardele internaționale de audit.

Răspuns comun la punctele 54 și 55

În raportul anual de activitate pe 2012, DG Politică Regională și Urbană a arătat că, pe baza monitorizării programelor cu audit unic, condițiile pentru acordarea statutului erau încă în vigoare pentru a justifica acest statut, deoarece autoritățile de audit raportaseră în mod corespunzător, cu privire la unele dintre programele în cauză, faptul că se observaseră deficiențe noi. Astfel, autoritățile de audit în cauză au continuat să funcționeze în mod corespunzător.

În septembrie 2013, Comisia și-a actualizat în mod oficial foaia de parcurs inițială și a adoptat o anchetă de audit de stabilire a metodologiei și a procesului de monitorizare a statutului de „audit unic”. Anexa I din foaia de parcurs actualizată cuprinde o trecere în revistă a acțiunilor/măsurilor de corecție în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile inițiale necesare pentru a se obține punerea în aplicare a principiului auditului unic nu mai sunt îndeplinite.

Comisia monitorizează toate programele în cauză, inclusiv prin reefectuarea auditurilor. La sfârșitul anului 2013, monitorizarea efectuată de Comisie din perspectiva articolului 73 acoperă 19 programe operaționale, în cazul a șapte autorități de audit, în conformitate cu metodologia de audit a Comisiei. Sunt în curs de punere în aplicare măsuri de corecție specifice în cazul a patru autorități de audit.

În raportul anual de activitate pe 2012, DG Ocuparea Forței de Muncă nu a identificat nicio problemă și a garantat reconsiderarea programelor operaționale care beneficiaseră de articolul 73 în 2012. Prin urmare, nu a trebuit să fie inițiate acțiuni corective pentru a se revoca ori suspenda statutul de audit unic acordat în 2012. În plus, spre sfârșitul anului 2013, Comisia a inițiat misiuni de monitorizare cu privire la aceste programe operaționale.

56. Închiderea se va baza pe activități de audit ample și pe activități de monitorizare efectuate în perioada respectivă, în special în ceea ce privește evaluarea anuală a riscului rezidual cumulativ pentru fiecare program. A se vedea, de asemenea, răspunsul la punctele 49-53 cu privire la foaia de parcurs actualizată și la ancheta de audit privind monitorizarea.

De asemenea, Comisia atrage atenția asupra faptului că punerea în aplicare a conceptului de audit unic va continua și în perioada 2014-2020, după cum se prevede la articolul 140 alineatul (3) din regulamentul privind dispozițiile comune [notă de subsol: „*Pentru programele operaționale în cazul cărora Comisia ajunge la concluzia că se poate baza pe opinia autorității de audit, aceasta poate conveni cu autoritatea de audit să limiteze propriile sale audituri la fața locului la auditarea activității autorității de audit, cu excepția cazului în care există dovezi ale unor deficiențe în activitatea autorității de audit pentru un an contabil pentru care conturile au fost acceptate de Comisie*”].

60. În primii ani de punere în aplicare, Comisia a emis orientări, ceea ce este esențial pentru activitatea autorităților de audit (de exemplu, evaluarea conformității, strategia de audit, evaluarea sistemelor de gestiune și de control, metodele de eșantionare). Aceste documente orientative au fost emise în timp util, la începutul perioadei de programare (a se vedea punctul 62).

Răspuns comun referitor la punctul 61 și caseta 8

Orientările privind aspectele complexe, cum ar fi cele citate de Curte, au la bază, în mod obligatoriu, bunele și relele practici identificate în timpul primilor ani de punere în aplicare. Proiectele de orientări sunt discutate cu autoritățile de audit în cadrul diferitelor reuniuni tehnice, înainte de a fi definitivare în cadrul reuniunii COCOF. Acesta a fost în special cazul orientărilor privind tratarea erorilor, aspect care a fost discutat pe larg cu autoritățile de audit înainte de a fi comunicate în mod oficial.

66.

Prima liniuță:

Comisia este de acord că aceste informații obligatorii ar putea fi completate în continuare prin orientări suplimentare în ceea ce privește rezultatele operațiunilor în cauză. În acest sens, Comisia intenționează să furnizeze clarificări scrise suplimentare adresate autorităților de audit, până la sfârșitul anului 2013.

A doua liniuță:

Comisia obține informații suplimentare privind rezultatele auditării operațiunilor, fie în formă scrisă, fie în timpul misiunilor de constatare la fața locului, atunci când este necesar, pe baza propriei evaluări a riscurilor (a se vedea răspunsul la punctul 32).

Comisia va lua în considerare posibilitatea de a furniza în continuare clarificări în scris cu privire la acest aspect.

A treia liniuță:

La închidere, autoritățile de audit sunt deja obligate să facă o evaluare multianuală a funcționării sistemelor de gestiune și de control, precum și a capacității de corecție la închidere (a se vedea orientările privind închiderea, prezentate în 2013).

A patra liniuță:

Impactul evenimentelor ulterioare asupra opiniei de audit este acoperit parțial în orientările privind tratarea erorilor, emise în decembrie 2011, fiind vizate evenimentele „pozitive”.

Comisia va lua în considerare posibilitatea de a furniza în continuare clarificări în scris cu privire la acest aspect.

Comisia a prezentat propuneri pentru acoperirea tuturor aspectelor anterioare în actele de punere în aplicare/delegate aferente perioadei de programare 2014-2020, în vederea armonizării în continuare a punerii în aplicare.

67. Regulamentul și, în consecință, orientările publicate de Comisie țin seama de standardele internaționale de audit, dar trebuie să reflecte specificitățile și terminologia utilizată pentru politica de coeziune.

Răspuns comun la punctele 68-69

Activitățile de audit ample care vizează revizuirea auditurilor efectuate de către autoritățile de audit începând din 2009 au determinat, de asemenea, un exercițiu cuprinzător de consolidare a capacităților, împreună cu autoritățile de audit vizate. Acest lucru a permis, la rândul său, un schimb de bune practici cu toate autoritățile de audit, prin orientări suplimentare și reuniuni tehnice.

72. Comisia continuă să asigure formarea autorităților de audit, în special cu privire la tehnicile de eșantionare și la activitatea de audit, în vederea închiderii perioadei 2007-2013, precum și cu privire la auditul aferent noii perioade de programare.

73. Comisia observă că acordarea statutului întemeiat pe articolul 73 unora dintre programe nu este de natură să îi reducă volumul activității de control. Principalul avantaj pentru Comisie rezidă în posibilitatea de a-și concentra resursele limitate în materie de audit pe programe cu risc mai ridicat și pe autorități, și mai puțin pe reducerea activităților de control, în ansamblu. În plus, efectuarea unui audit unic nu înseamnă că nu există niciun audit. Misiunile de monitorizare și de urmărire a punerii în aplicare sunt necesare în continuare pentru a se asigura o permanentă fiabilitate a activității de audit desfășurate de autoritățile de audit naționale.

Răspuns comun la punctele 74-76

Comisia subliniază că, datorită cadrului de reglementare 2007-2013, nivelul de asigurare pe care îl poate obține a crescut semnificativ, în special prin faptul că este posibilă, în cazul fiecărui program operațional, evaluarea anuală a nivelului de asigurare încă de la începutul punerii în aplicare. Prin urmare, costul controalelor ar trebui să fie evaluat din perspectiva rentabilității, mai degrabă decât în termeni absoluți.

Comisia observă că fondurile pot să finanțeze activitățile de pregătire, gestionare, monitorizare, evaluare, informare și control ale programelor prin intermediul asistenței tehnice.

77. Ca urmare a anilor din perioada 2000-2006 în care s-au înregistrat indici de eroare ridicați, Comisia a decis să propună, pentru perioada 2007-2013, dispoziții privind consolidarea gestiunii și a controlului, inclusiv dispoziții privind eșantionarea statistică. Aceste propuneri sunt în mare parte

reflectate în cadrul legislativ actual. Comisia constată că, în cadrul perioadei curente de programare, indicii de eroare sunt în mod semnificativ mai scăzuți.

78.

Comisia anticipează că, în perioada de programare 2014-2020, costurile aferente controalelor vor rămâne stabile.

Având în vedere diferitele simplificări de audit prevăzute de regulament, reducerea sarcinii administrative (de exemplu, reducerea cerințelor de raportare și extinderea utilizării opțiunilor de costuri simplificate) sau utilizarea orientărilor actualizate privind eșantionarea poate duce la câștiguri considerabile în ceea ce privește efortul de auditare.

Aceasta ar reprezenta mai mult decât o compensare a eforturilor suplimentare necesare pentru auditarea conturilor și pentru revizuirea declarației de gestiune.

Răspuns comun la punctele 79 și 80

Comisia salută concluziile Curții. De asemenea, Comisia consideră că statele membre și Comisia au consolidat cadrul de control intern pentru programele din perioada 2007-2013, comparativ cu perioadele de programare anterioare. Comisia consideră că acest lucru contribuie la asigurarea unei capacități de audit solide la nivelul Uniunii.

83. În ceea ce privește riscurile identificate de către Curte, Comisia are următoarea poziție:

Prima liniuță:

Din 2009, Comisia a efectuat audituri ample la fața locului pentru a revizui activitatea autorităților de audit. Comisia a efectuat 269 misiuni de audit și a revizuit 47 și, respectiv, 84 de autorități de audit pentru FEDER și FSE. Acestea acoperă aproximativ 96 % și, respectiv, 99 % din totalul alocațiilor. Aceste revizuii i-au permis Comisiei să ofere consiliere, să contribuie la consolidarea capacităților și să recalculeze indicii de eroare ori să îi înlocuiască prin indici forfetari, în cazul în care aceștia nu au fost considerați fiabili.

În ansamblu, Comisia are la dispoziție un proces laborios pentru verificarea fiabilității indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit și, dacă este cazul, acești indici sunt revizuiți. Faptul că indicii de eroare raportați în rapoartele anuale de activitate ale DG Ocuparea Forței de Muncă și DG Politică Regională și Urbană sunt în conformitate cu indicele de eroare stabilit de Curte confirmă fiabilitatea sistemului de audit și de raportare.

A doua liniuță:

De asemenea, Comisia a elaborat o metodologie solidă de verificare și de validare a indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit și, de asemenea, a formulat, atunci când a fost cazul, cereri suplimentare de informații și/sau a efectuat misiuni de constatare la fața locului (în 2013, 64 de programe operaționale în cadrul FEDER/Fondului de coeziune în 11 state membre și 23 de programe operaționale în cadrul FSE în 10 state membre).

Informațiile valoroase dobândite în urma anchetelor de audit extinse privind funcționarea unui număr mare de autorități de audit s-au dovedit a fi foarte utile în evaluarea de către Comisie a indicilor de eroare raportați.

A treia liniuță:

Comisia consideră că riscul rezidual cumulativ, care ia în calcul indicii de eroare și corecțiile financiare în perioada de programare, reprezintă un indicator al capacității globale de corecție a programelor evaluate în fiecare an de către Comisie în rapoartele sale anuale de activitate.

Acesta are la bază toate datele disponibile raportate pentru anii precedenți și cea mai bună estimare a anului în curs de evaluare.

Acesta ajută Comisia să abordeze în special, dar nu exclusiv, situația programelor cu indici anuali de eroare validați, cuprinși între 2 % și 5 %.

Astfel de programe, care în trecut au fost ferite de rezerve, pot face în prezent obiectul unei rezerve și ulterior al unor proceduri judiciare (întreruperi/suspendări/corecții financiare).

Datorită utilizării riscului rezidual cumulativ, programele suplimentare sunt puse în rezervă, diminuându-se astfel riscul identificat de Curte privind o subestimare a riscurilor aferente acestor programe.

În plus, în ultimii trei ani, Comisia a întreprins activități de audit specifice bazate pe risc, pentru a se asigura că se pun efectiv în aplicare corecțiile raportate în legătură cu 68 de programe operaționale în decurs de trei ani și, în cazul în care apar îndoieli ori dovezile nu sunt suficiente, deduce sumele respective din corecțiile financiare cumulative de care s-a ținut seama în vederea calculării indicelui de eroare reziduală.

Comisia vizează în permanență să garanteze că raportarea către autoritatea care acordă descărcarea de gestiune oferă o imagine corectă și fiabilă a riscului estimat la care este expus bugetul UE pentru fiecare stat membru, ținând seama, de asemenea, de capacitatea de corecție multianuală. În rapoartele de activitate anuale, serviciile Comisiei furnizează toate informațiile disponibile, în condiții de transparență deplină.

În fiecare an, Comisia examinează cu atenție indicii de eroare raportați de autoritățile de audit. Acest proces de verificare, împreună cu rezultatele extinse obținute în urma anchetelor de audit, permit Comisiei să prezinte, în rapoartele anuale de activitate, totalitatea indicilor de eroare fiabili și validați și să adopte rezervele adecvate, atunci când este necesar.

Pentru a ilustra acest lucru, în opinia Comisiei faptul că trei ani la rând, în cazul DG Ocuparea Forței de Muncă, și doi ani la rând în cazul DG Politică Regională și Urbană, indicele de eroare estimat de Comisie, astfel cum a fost prezentat în raportul anual de activitate, coincide cu indicii de eroare funizați de Curte, reprezintă o confirmare a valabilității și a fiabilității acestei abordări.

Recomandarea 1

Comisia consideră că această recomandare este deja pusă în practică.

Comisia a instituit un proces de verificare aprofundată, inclusiv misiuni de constatare la fața locului, menite să asigure exactitatea și fiabilitatea indicilor de eroare raportați de autoritățile de audit. Comisia utilizează alternativ indici forfetari, atunci când consideră că indicii de eroare nu sunt fiabili. Acest proces este completat, din 2009, de o anchetă de audit exhaustivă efectuată de Comisie, în urma căreia 269 de misiuni de audit au permis reexaminarea activității autorităților de audit, inclusiv prin reefectuarea auditului, ceea ce a acoperit în jur de 90 % din alocările de fonduri. De asemenea, Comisia desfășoară audituri axate pe risc pentru a verifica exactitatea corecțiilor financiare raportate.

Comisia va continua să asigure supravegherea strictă a indicilor de eroare raportați, să monitorizeze și să revizuiască activitatea autorităților de audit și să efectueze audituri specifice cu privire la calitatea proceselor puse în aplicare de autoritățile de certificare privind înregistrarea și raportarea corecțiilor financiare.

Recomandarea 2

În propunerea sa de regulament privind dispozițiile comune pentru perioada 2014-2020, Comisia a introdus posibilitatea, acceptată de legiuitor, de a se efectua corecții financiare nete în eventualitatea

unor nereguli grave identificate după ce au fost prezentate conturile anuale, pe care autoritatea de audit nu le detectase și/sau raportase anterior.

De asemenea, Comisia intenționează să propună în legislația secundară că se poate mări numărul de corecții forfetare pentru încălcări repetate care implică aceleași deficiențe, în cazul în care statul membru vizat nu a luat măsuri de corecție adecvate cu privire la acea parte din sistem care a fost afectată și sub rezerva unor corecții efectuate anterior.

84. Cifrele prezentate de Curte rezultă din condițiile stricte prevăzute de regulament, care necesită o amplă activitate de audit din partea Comisiei și a statului membru, inclusiv reefectuarea activității de audit în conformitate cu standardele internaționale de audit, înainte de a se putea evalua funcționarea întregului sistem de gestiune și de control. În plus, Comisia a trebuit să aștepte, în majoritatea cazurilor, ca indicii de eroare să fie furnizați, în 2010 sau chiar în 2011, din cauza procesului lent de punere în aplicare. Pentru a evalua eficiența punerii în aplicare a sistemelor de gestiune și de control, Comisia a trebuit să verifice cu atenție acești indici, precum și rezultatele primei acțiuni de reefectuare la fața locului a operațiunilor efectuate de autoritățile de audit.

85. Ca urmare a evaluării pe care a efectuat-o, Comisia își exprimă dezacordul ferm cu privire la toate cele 15 cazuri menționate în caseta 6 și consideră că cerințele sunt instituite la sfârșitul anului 2013 pentru toate cele 61 de programe. În evaluarea sa, Comisia se bazează pe rezultatele anchetelor de audit extinse începute în 2009 pentru a verifica efectiv credibilitatea autorităților de audit. În afară de aceasta, Comisia ia în considerare toate actele administrative, inclusiv utilizarea eșantionării nestatistice în unele cazuri, ca fiind cea mai bună estimare a riscului și a eficacității sistemului de gestiune și de control, precum și „riscul rezidual cumulativ” calculat pentru fiecare program sau grupuri de programe începând din 2012, după cum s-a precizat anterior. În plus, obiecțiile ridicate sunt cu totul neadecvate în cazul programelor operaționale de mică amploare.

În plus, Comisia observă că programele menționate de Curte în caseta 6 reprezintă 5 % și, respectiv, mai puțin de 1 % din alocările globale pentru FEDER/FC și FSE.

86. După auditul efectuat de Curte, direcțiile generale respective ale Comisiei au elaborat în comun și au adoptat, în septembrie 2013, o anchetă de audit pentru monitorizarea deciziilor întemeiate pe articolul 73, care au fost acordate pentru prima dată în 2012. În plus, în septembrie 2013, acestea au adoptat o decizie comună de actualizare a foii de parcurs în funcție de articolul 73, precum și a proceselor de monitorizare.

A se vedea mai jos răspunsul la recomandarea 4.

Recomandarea 3

Comisia consideră că statutul de audit unic a fost acordat pe baza unor criterii solide, consecvente și transparente. În plus, Comisia consideră că până la sfârșitul anului 2013 se îndeplinesc toate cerințele aferente acestor programe.

Comisia va continua să pună în aplicare o abordare solidă, clarificată în continuare prin punerea în aplicare a foii de parcurs întemeiată pe articolul 73, pe care a actualizat-o în septembrie 2013.

Recomandarea 4

Comisia consideră că această recomandare este pusă în aplicare prin intermediul foii de parcurs actualizate și al anchetei de audit privind monitorizarea articolului 73 adoptat în septembrie 2013.

În urma asigurării primului pachet de decizii întemeiate pe articolul 73 în prima jumătate a anului 2012 și pe baza misiunilor pilot, serviciile Comisiei au elaborat o metodologie de audit privind desfășurarea misiunilor de monitorizare, care include reefectuarea auditului și examinarea documentelor de lucru, în conformitate cu standardele internaționale de audit.

87. Comisia salută evaluarea efectuată de Curte și continuă cooperarea intensă cu autoritățile de audit în scopul de a-și îmbunătăți în mod constant orientările și sprijinul oferit. Începând din aprilie 2013, Comisia promovează în mod activ punerea în aplicare a orientărilor sale revizuite privind eșantionarea, prin sesiuni de formare în diferite state membre descentralizate, pentru a asigura o difuzare adecvată a informațiilor către toate autoritățile de audit vizate din aceste state membre.

Comisia a început dialogul cu autoritățile de audit pentru a se pregăti în mod corespunzător în vederea lansării perioadei de programare 2014-2020 și pentru a îmbunătăți legislația secundară în chestiuni legate de activitatea autorităților de audit.

Recomandarea 5

Comisia este de acord cu această recomandare și adoptă măsuri pentru a asigura îmbunătățirea legislației secundare, precum și orientări exhaustive elaborate în timp util, într-un cadru metodologic stabil, privind activitatea autorităților de audit, pe baza experienței acumulate în perioada de programare 2007-2013.

Comisia va continua să clarifice, prin precizări scrise, anumite aspecte ale orientărilor existente, înainte de sfârșitul anului 2013.

În plus, conform regulamentului privind perioada de programare 2014-2020, Comisia este împuternicită să adopte, prin acte de punere în aplicare și acte delegate, modele cu caracter obligatoriu și/sau cerințe privind activitățile de audit ale autorităților de audit, la baza cărora ar trebui să fie experiența și bunele practici rezultate din perioada de programare 2007-2013.

89. În conformitate cu tratatul, cu Regulamentul financiar și cu regulamentele sectoriale specifice, împărțirea responsabilităților este clar stabilită. În contextul fondurilor structurale și de coeziune europene, o parte semnificativă din bugetul de asistență tehnică este la dispoziția statelor membre. Acestea trebuie să decidă modul de utilizare a acestei alocări.

A se vedea, de asemenea, răspunsul Comisiei furnizat la recomandarea 6.

Recomandarea 6

Comisia consideră că această recomandare este pusă deja în aplicare în evaluarea de impact din 2011 (a se vedea nota de subsol 71). Aceasta constată, de asemenea, în cadrul gestiunii partajate și în conformitate cu principiul subsidiarității, faptul că decizia de a se furniza asistență tehnică privind diferitele categorii de costuri se adoptă de către statele membre.

Mai mult, în regulamentul privind perioada de programare 2014-2020, Comisia își consolidează abordarea privind rentabilitatea în materie de coeziune. În consecință, modalitățile elaborate recent privind execuția fondurilor, inclusiv în ceea ce privește controalele, „(...) *respectă principiul proporționalității, având în vedere nivelul contribuției alocate și ținând seama de obiectivul general de reducere a poverii administrative pentru organismele implicate în managementul și în controlul programelor*”.